

основу неосновано примљених новчаних средстава борачких категорија у износу од 704.600,52 КМ усљед наступања застаре потраживања.

II

Ненаплатава потраживања из тачке I ове одлуке односе се на 73 корисника који су право на исплату новчаних средстава остварили истовремено у Републици Српској и Републици Србији у периоду до 2010. године.

III

Задужује се Министарство рада и борачко-инвалидске заштите да потраживања из тачке I ове одлуке искњижи из билансне евиденције.

IV

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-421/25
13. фебруара 2025. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

306

На основу члана 43. ст. 1. и 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 8. став 3. Закона о обезбјеђењу и усмјеравању средстава за подстицање развоја пољопривреде и села (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 43/02 и 106/09), Влада Републике Српске, на 105. сједници, одржаној 13.2.2025. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О ИЗМЈЕНАМА ОДЛУКЕ О УСВАЈАЊУ ПЛАНА КОРИШЋЕЊА СРЕДСТАВА ЗА ПОДСТИЦАЊЕ РАЗВОЈА ПОЉОПРИВРЕДЕ И СЕЛА ЗА 2024. ГОДИНУ

I

У Одлуци о усвајању Плана коришћења средстава за подстицање развоја пољопривреде и села за 2024. годину (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 15/24, 42/24, 70/24 и 94/24) у тачки I број: “180.000.000,00” замјењује се бројем: “171.500.000,00”.

II

Тачка II мијења се и гласи: “Средства из тачке I ове одлуке распоређују се за:

- 1) подршку текућој производњи у износу од 106.759.963,00 КМ,
- 2) подршку дугорочном развоју у износу од 51.992.592,00 КМ и
- 3) системске мјере у износу од 12.747.445,00 КМ.”

III

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-424/25
13. фебруара 2025. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

307

На основу члана 6. став 2. Закона о експропријацији (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 112/06, 37/07, 66/08, 110/08 и 79/15) и члана 43. ст. 1. и 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 104. сједници, одржаној 6.2.2025. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Даје се сагласност за закључивање Уговора о регулисању међусобних односа у поступку експропријације не-

кретнина за потребе изградње депоније за одлагање флотацijske јаловине “Просјецала” у катастарској општини Сасе, општина Сребреница, између Републике Српске, заступане по Правобранилаштву Републике Српске, и инвеститора - извођача радова “Гросс” д.о.о. Градишка.

2. За закључивање уговора из тачке 1. овог рјешења овлашћује се Правобранилаштво Републике Српске.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласник Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-419/25
6. фебруара 2025. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

308

На основу члана 207. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18) и члана 9. став 4. Пословника о раду Владе Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 123/18), генерални секретар Владе Републике Српске д о н о с и

ЗАКЉУЧАК

О ИСПРАВЦИ ТЕХНИЧКЕ ГРЕШКЕ У НАСЛОВУ РЈЕШЕЊА О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ У МИНИСТАРСТВУ ЗА ПРОСТОРНО УРЕЂЕЊЕ, ГРАЂЕВИНАРСТВО И ЕКОЛОГИЈУ

1. У Рјешењу о постављењу вршиоца дужности помоћника министра за заштиту животне средине у Министарству за просторно уређење, грађевинарство и екологију, број: 04/1-012-2-273/25, од 23.1.2025. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 8/25), у наслову Рјешења умјесто ријечи: “помоћник министра за заштиту животне средине у Министарству за просторно уређење, грађевинарство и екологију” треба да стоје ријечи: “секретара Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију”.

2. Ова исправка производи правно дејство од дана од којег производи правно дејство Одлука која се овим закључком исправља.

Број: 04/1-012-236/25
10. фебруара 2025. године
Бањалука

Генерални секретар
Владе,
Далибор Панић, с.р.

309

На основу члана 30. став 4. Закона о сточарству (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/15 и 63/21) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 115/18, 111/21, 15/22, 56/22, 132/22 и 90/23), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

ПРОГРАМ

УЗГОЈА СВИЊА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ ЗА ПЕРИОД 2025-2029. ГОДИНЕ

1. УВОД

Програм узгоја свиња у Републици Српској (у даљем тексту: узгојни програм) је основни плански документ у свињарству, који даје оквир за селекцију, репродукцију и унапређење популације свиња, са јасно дефинисаним циљевима и активностима.

Узгојни програм је скуп зоотехничких, селекцијских и осталих метода и поступака, те мјера подршке, који има за циљ унапређење свињарске производње у Републици Српској. Планским узгојем свиња може се постићи већа продуктивност, бољи квалитет меса, боље здравље животиња и отпорност на болести, ефикаснија употреба производних ресурса, као и већа профитабилност производње.

Узгојни програм доноси Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство) за период од пет година.

Појединачне узгојне програме доносе узгајивачи или удружења узгајивача, а министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси рјешење којим се даје сагласност на појединачне узгојне програме.

2. ЗНАЧАЈ СВИЊАРСТВА И БРОЈНО СТАЊЕ СВИЊА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

2.1. Значај и стање свињарства у Републици Српској

Значај свињарства је вишеструк јер доприноси укупној пољопривредној производњи, прехранбеној индустрији и руралном развоју, што све заједно има позитиван утицај на БДП у области пољопривреде. Свињарство представља једну од кључних грана сточарства на којима се базира прехрана становништва у Републици Српској.

Носиоци свињарске производње постале су фарме малог и средњег капацитета, на супрот некадашњих великих друштвених фарми индустријског типа. Поред тога, велики број пољопривредних газдинстава бави се узгојем свиња за сопствене и потребе тржишта, било да се ради о свјежем месу или о прерађевинама од ове врсте меса.

С друге стране, прерађивачка индустрија тражи континуирано снабдијевање живим свињама које испуњавају прописане стандарде квалитета, због чега је (услед недостатка домаће сировине) принуђена да се живим свињама снабдијева на други начин, прије свега из увоза, што додатно отежава положај домаће производње.

2.2. Бројно стање свиња на територији Републике Српске

Бројно стање свиња у Републици Српској по категоријама за период 2018-2023. године, према подацима Републичког завода за статистику, приказано је у Табели 1.

Табела 1. Бројно стање свиња у Републици Српској

Категорија	Година					
	2018.	2019.	2020.	2021.	2022.	2023.
	Број грла					
Свиње (укупно)	467.444	515.021	619.415	490.603	409.588	355.235
Прасад до 20 kg	202.394	224.871	259.198	211.993	172.752	135.327
Свиње од 21 kg до 50 kg	93.022	90.425	118.719	59.212	61.728	57.900
Свиње за тов (укупно)	89.319	117.287	134.449	124.291	93.124	69.737
Свиње за тов од 51 kg до 80 kg	23.541	26.725	27.453	17.760	17.870	11.887
Свиње за тов од 81 kg до 110 kg	21.940	31.005	35.924	42.748	28.349	14.642
Свиње за тов преко 110 kg	43.838	59.557	71.072	63.783	46.905	43.208
Свиње за приплод (укупно)	82.709	82.438	107.050	95.107	81.984	92.270
Опрашене крмаче	34.887	32.643	39.760	62.790	20.599	14.356
Супрасне крмаче	25.781	34.140	46.095	18.758	39.984	45.927
Супрасне назимице	13.129	5.755	7.023	3.445	6.440	10.385
Назимице	5.065	5.509	9.232	5.441	9.272	15.349
Нерасти	3.847	4.391	4.940	4.672	5.689	6.253

Извор: Републички завод за статистику.

Број фарми свиња и број крмача и назимица за период 2018-2024.* године у Републици Српској, према подацима Агенције за аграрна плаћања, приказан је у Табели 2.

Табела 2. Број фарми свиња, број крмача и назимица за период 2018-2024.* године

Година	2018.	2019.	2020.	2021.	2022.	2023.	2024.*
Број фарми крмача и назимица	431	408	446	458	374	414	484
Број крмача и назимица	13.973	15.960	17.486	16.601	12.978	11.326	12.500

Извор: Агенција за аграрна плаћања.

* Закључно са 30. септембром 2024. године.

Број фарми свиња у Републици Српској које се баве производњом товних свиња, према подацима Агенције за аграрна плаћања, приказан је у Табели 3.

Табела 3. Број товних свиња за период 2018-2024. године

Тов свиња	2018.	2019.	2020.	2021.	2022.	2023.	2024.
Број фарми товних свиња	64	81	90	96	91	86	68
Број товних свиња пријављених Агенцији	50.413	64.910	69.185	84.986	81.882	63.546	56.136

Извор: Агенција за аграрна плаћања.

Свињарство у Републици Српској суочава се са изазовима који обухватају економске, инфраструктурне, еколошке и здравствене аспекте, као и факторе везане за тржиште и политику подршке, као што су:

- уситњена производња која не може да обезбиди континуирано снабдијевање прерађивачке индустрије живим свињама,
- неповољан расни састав,
- непотпуно искоришћавање генетског потенцијала постојеће популације свиња,
- недовољна продуктивност, која се огледа у малом броју опрашене и одгојене прасади по крмачи на годишњем нивоу,
- недостатак квалитетних приплодних нерастова и неконтролисана употреба сјемена за вјештачко осјемењавање назимица и крмача,
- низак ниво технолошке опремљености фарми,
- нефункционалан начин трајног означавања приплодних свиња,
- непотпуно вођење матичних књига, недовољна дигитализација, непрецизни подаци о продуктивности и здравственом стању свиња,
- недовољно функционалан систем надзора над здрављем свиња,
- нестабилно тржиште и конкуренција,
- недостатак узгајивачких организација,
- присуство афричке куге свиња (АКС).

Број увезених, извезених и закланих свиња у Републици Српској за период 2018-2023. године, према подацима Републичког завода за статистику, приказан је у Табели 4.

Табела 4. Увоз, извоз и клање свиња за период 2018-2023. године

	2018.	2019.	2020.	2021.	2022.	2023.
Увоз - број животиња (грло)	1.999	3.180	2.000	13.794	22.993	25.823
Извоз - број животиња (грло)	10.000	4.992	8.000	4.975	1.914	71
Клање - број животиња (грло)	785.940	926.382	1.057.199	1.095.927	1.071.180	1.080.492

Извор: Републички завод за статистику.

Количине произведеног свињског меса у Републици Српској за период 2018-2023. године, према подацима Републичког завода за статистику, приказане су у Табели 5.

Табела 5. Количине произведеног свињског меса у Републици Српској за период од 2018-2023. године

	2018.	2019.	2020.	2021.	2022.	2023.
Производња меса (хиљада тона)	58,70	68,40	75,30	78,40	75,80	76,10
Домаћа производња меса (хиљада тона)	58	68,60	75,50	78,20	75,30	75,70
Месо добијено у кланицама (хиљада тона)	5,60	6,40	6	6,80	6,10	5

Извор: Републички завод за статистику.

Приликом процјене бројног стања свиња у Републици Српској треба узети у обзир тренутно актуелан и један од највећих изазова с којим се суочава свињарство - афричка куга свиња (АКС), која је током 2023. и 2024. године узроковала огромне штете, еутаназију и угинућа више од 51.000 свиња у Републици Српској, од којих је 7.917 крмача и назимица.

3. РАСЕ И ХИБРИДИ СВИЊА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ ОБУХВАЋЕНИ УЗГОЈНИМ ПРОГРАМОМ

Раса је група домаћих животиња исте врсте, а која се од других група разликује по одређеним заједничким физичким, физиолошким или продуктивним особинама које се преносе наслеђено. Ове особине могу укључивати величину, боју, облик тијела, продуктивност, као и отпорност на болести или климатске услове.

Узгојним програмом обухваћене су све расе свиња које се узгајају у Републици Српској.

Најзаступљеније расе свиња у Републици Српској су ландрас, јоркшир, пијетрен и дурок.

На фармама мањих капацитета или код неформалних узгајивача који немају специфичне планове за генетску селекцију највише су присутни разни мелези настали као резултат спонтаног или мање контролисаног укрштања претходно поменутих раса свиња.

Поред комерцијалних раса, на мањим фармама могу се наћи и неке аутохтоне расе.

Постоје и веће фарме које су увезле одређене хибриде настале планским и контролисаним укрштањем одабраних родитеља различитих раса или линија с циљем стварања хетерозис ефекта.

У Републици Српској комерцијални узгој свиња све више користи хибридне линије које су познате по високој продуктивности и економичности.

Најпознатији хибриди свиња који се користе у овом региону су: PIC (Pig Improvement Company), DanBred, Topigs Norsvin, Нурог, Geneus и др.

На основу Закона о сточарству, Министарство је донијело Рјешење о утврђивању листе раса, сојева, хибрида и крижанаца домаћих животиња које се узгајају у Републици Српској.

У складу са наведеном листом, расе и хибриди свиња који се узгајају у Републици Српској приказани су у Табели 6.

Табела 6. Листа раса и хибрида свиња који се узгајају у Републици Српској

Раса	Хибриди
Белгијски ландрас	Галиа (Gallia)
Велики јоркшир	Наима (Naima)
Дански ландрас	Некар (Necar)

Дурок (Duroc)	Нервие (Nervie)
Мангулица	П 76 (Пена) (Pena)
Њемачки ландрас	Редоне (Redone)
Пијетрен (Pietrain)	Темпо (Tempo)
Француски ландрас	Тибор (Tybor)
Хемпшир (Hampshire)	Топигс (Topigs)
Холандски ландрас	Хипор (Hypor)
Црна славонска	
Шведски ландрас	

4. УЗГОЈНИ ЦИЉЕВИ

Узгојни циљеви који се желе постићи примјеном овог узгојног програма могу се подијелити на опште и специфичне.

Општи циљеви односе се на унапређење генетског потенцијала постојеће популације свиња у Републици Српској, с једне стране, и заштиту домаће свињарске производње, с друге стране.

Специфични циљеви заснивају се на организовању производње у складу с правилима струке и постизању одређених производних резултата.

4.1. Унапређење генетског потенцијала постојеће популације свиња у Републици Српској

Унапређење генетског потенцијала популације свиња у Републици Српској представља успјешан узгојно-селекцијски рад, а који подразумева плански одабир најбољих приплодних нерастова и назимица као родитеља наредне генерације, уз истовремено праћење производних и репродуктивних резултата и поштовање принципа добре фармске праксе.

Основа за унапређење генетског потенцијала постојеће популације свиња укључује:

- плански одабир најквалитетнијих приплодних нерастова и назимица,
- успостављање репроцентара за производњу сјемена,
- увоз квалитетно-приплодних назимица и нерастова,
- увоз дубоко смрзнутог сјемена нерастова.

4.2. Заштита домаће свињарске производње (подршка одрживој производњи)

Заштита домаће свињарске производње захтијева низ мјера подстицајне политике, и то:

- проширење и унапређење постојећих производних капацитета кроз подршку одгоју сопствених и набавци квалитетних приплодних јединки за потребе ремонта стада и увећања основног стада;

- успостављање матичне евиденције у складу с Правилником о начину вођења матичних књига и узгојних регистра (наставити додатно подстицати грла за која се води матична евиденција или грла која су уматичена);

- подстицање набавке сјемена из контролисаних репроцентара - та куповина може се доказивати фактуром за сјемене, а која је истовремено доказ и за генетику добијене прасади, тј. за педигре, као што је случај у говедарству, што ће допринијети и смањењу учесталости болести на фармама;

- подстицање производње или набавке замрзнутог сјемена квалитетно приплодних нерастова из контролисаних репроцентара, по угледу на говедарство, а с циљем да се до краја примјене овог програма успостави (државни или приватни) један или више репроцентара за производњу сјемена који би били под сталним надзором кад је у питању генетика и здравље свиња. Оснивањем репроцентара за производњу сјемена обезбиједиле би се довољне количине квалитетног сјемена из контролисаних услова за осјемењавање крмача и назимица, чиме би се смањила потреба за држањем нерастова упитних генетских карактеристика и здравственог статуса, а уједно омогућила боља контрола генетског потенцијала и здравља укупне популације свиња.

Министарство је начинило значајан искорак у подршци домаћој производњи увођењем диференцијације у систему премирања крмача. Овај приступ биће настављен и у наредном периоду с циљем да се до краја периода обухваћеног овим узгојним програмом потпуно укине премирање грла непознатог поријекла.

Такође, подстицајним мјерама неопходно је стимулисати унапређење генетског потенцијала, увођење матичне евиденције, оснивање нових и проширење капацитета постојећих фарми, набавку савремене опреме, успостављање система биосигурности на фармама, редовну контролу здравља свиња и мониторинг болести, те остале мјере које ће омогућити боље производне резултате, а тиме уједно и повећати конкурентност домаће производње у односу на увоз.

4.3. Специфични узгојни циљеви

Специфични узгојни циљеви које је потребно остварити кроз примјену узгојног програма у свињарској производњи Републике Српске (рачунато на бази угинућа до 8% у прасилишту, до 3% у одгојима од залучења до 25 kg, до 2% у предтову и до 1% у тову) су:

- индекс прашења: од 2,3 до 2,5;
- број живорођене прасади: од 12 (потребно је раздвојити првопраскиње, за које би оптимално било од 10 до 12 прасади, а за вишепраскиње од 12 до 15 прасади);
- број залучене прасади: од 11 (стандардна вриједност је од 9 до 12, а оптималан број је од 10 до 13);
- проценат угинућа прасади: до залучења је до 8%, у одгоју од залучења до 25 kg тјелесне масе се креће до 3% (у најгорем случају од 3% до 5%), у предтову до 2% и тову до 1%;
- број товљеника по крмачи: годишње до 23;
- прираст у тову: од 115 дана (од 100 до 120 дана) од преко 700 грама дневно;
- конверзија хране: од 2,8 за килограм прираста (оптимална је од 2,4 kg до 3,2 kg);
- проценат меснатости: од 55% до 60% (у наредном периоду активно радити на стварању услова за произвођаче и месопрерађиваче да се свиње откупљују према СЕУРОП стандарду за полутке, а не према живој мјери товљеника);
- ремонт стада: до 40% у репродуктивним и производним стадијима и до 50% у нуклеус стадијима (оптималан ремонт је од 20% до 30%);
- вијек експлоатације крмача ограничити на период од три до четири године, са ремонтом од 35% ако се ради о дуговјечним квалитетно приплодним грлима, која могу бити у производним и репродуктивним стадијима, док нуклеус стада имају краћи животни вијек, а који се креће од двије до три године. Сматра се да је до десет прашења за крмачу оправдано ако се ради о грлима која остварују изузетне производне резултате, али је доказано да се производне способности крмача смањују након пет до шест прашења, те да након тог периода остварују лошије резултате у репродукцији, што и одговара животном вијеку од три до четири године.

За постизање наведених специфичних узгојних циљева, поред унапређења генетског потенцијала постојеће популације свиња, неопходно је успостављање функционалног система матичне евиденције у свињарству, те успостављање узгајивачких организација као споне између узгајивача и Министарства, као надлежне институције која је овлашћена за верификацију педигреа.

Успостављање система матичне евиденције и оснивање узгајивачких организација представљају кључне елементе за реализацију овог узгојног програма, који треба да омогући праћење производних резултата и генетског напретка у свињарству Републике Српске, а тиме и реализације узгојних циљева дефинисаних кроз овај узгојни програм.

5. УЗГОЈНО-СЕЛЕКЦИЈСКЕ МЕТОДЕ

Узгојно-селекцијске методе у свињарству кључне су за унапређење продуктивности, здравственог стања и економске исплативости у производњи свиња.

Недостатак систематског праћења кључних производних параметара, попут индекса прашења, броја товљеника по крмачи годишње и здравствених података, отежава процјену постојећег стања и унапређење производње. Такође, недовољна контрола квалитета генетског материјала, недостатак информација о укрштању раса и лоша евиденција о здравственом стању стада доприносе смањењу продуктивности. Увођењем систематског праћења података уз подршку Министарства, научних институција, одгајивачких организација и удружења, те увођење прилагођених софтвера значајно би унаприједило узгојно-селекцијски рад.

5.1. Узгојне методе у свињарству

Узгојне методе у свињарству представљају систематски процес селекције и контролисаног парења свиња с циљем побољшања њихових генетских и продуктивних особина.

У свињарству се користе двије главне методе узгоја: узгој у чистој крви и укрштање.

Узгој у чистој крви подразумијева гајење чисте расе, без мијешања са другим расама. Циљ је очување специфичних особина расе, као што су прираст, меснатост или отпорност на болести. У пракси се ова метода користи за одржавање основног генетског материјала који може послужити као основа за даље укрштање.

Укрштање подразумијева комбиновање различитих раса ради остваривања хетерозис ефекта и добијања потомка са пожељним особинама обје родитељске расе, као што су бољи прираст, отпорност или репродуктивни параметри. Најчешће се користе планирани системи укрштања, као што су дворасно, трорасно или четворорасно укрштање.

За остваривање генетског напретка у популацији гајених свиња неопходно је објективно процијенити узгојну вриједност приплодних грла да би се у наредној генерацији остварили производни резултати који су бољи у односу на просјек популације из које су одабрани њихови родитељи.

Процјена узгојне вриједности може се извршити на основу следећих информација:

- екстеријера или изгледа животиње,
- података о прецима или педигреа,
- властитих производних особина (перформанс тест),
- производних особина сродника (сиб тест),
- производних особина потомка (прогени тест),
- скупа свих расположивих информација о животињи.

Процјена животиње на основу екстеријера односи се на физички изглед и конформацију животиње. При томе је процјену екстеријера могуће извршити само на основу визуелног прегледа, уз помоћ одређивања тјелесних мјера или индекса, или примјеном различитих система поентирања. Процјена узгојне вриједности грла на основу оцјене екстеријера служи као помоћно средство у селекцији да би се (невезано за остале доступне информације о грлу) процијенило да ли грло припада жељеном типу и да ли има недостатке у грађи тијела које би га чиниле непожељним за

даљи узгој. У процјени екстеријера посебна пажња обраћа се на грађу ногу, папака и вимена, те на недостатке у грађи појединих дијелова тијела.

Процјена приплодне вриједности грла на основу података о прецима, односно педигреа обухвата информације о родитељима, бабама и дједовима, прабабама и праједовима, као и другим прецима и њиховим производним резултатима који указују на генетске предиспозиције животиње. Овај вид селекције примјењује се ако нису доступне друге информације о производним особинама грла чија се процјена врши.

Метода процјене узгојне вриједности на основу властитих производних особина примјењује се за особине које се могу директно измјерити на грлима која су предмет процјене, па се овај начин процјене зове индивидуална селекција. Примарно се примјењује у селекцији за особине са средње високом или високом херитабилитетом (h^2), што су у свињарству особине товности и меснатости. Селекција на ове особине спроводи се у перформанс тесту младих нерастова и назимица. Перформанс тест игра кључну улогу у управљању квалитетом и генетским напретком стада јер пружа важне податке о индивидуалним карактеристикама свиња од економског значаја. Ова метода омогућава тачно процјењивање генетског потенцијала сваке животиње.

Процјена узгојне вриједности грла према производним особинама сродника примјењује се кроз селекцију према фамилији, селекцију унутар фамилије и комбиновану селекцију. Најчешће се у пракси примјењује сиб тест. Процјена узгојне вриједности грла на овај начин може се извршити на основу особина браће и сестара или браће и сестара по оцу. Помоћу сиб теста најчешће се процјењује квалитет полутки и састав ткива у полуткама.

Процјена узгојне вриједности грла према потомству може се добити спровођењем прогеног теста. Прогеним тестирањем добија се повратна информација о узгојној вриједности родитеља на основу резултата тестирања потомства.

Најпоузданију процјену узгојне вриједности конкретних грла могуће је извршити на основу анализе података из свих наведених начина процјене, када је могуће сагледати све доступне информације о грлу, његовом поријеклу, властитим производним резултатима, као и информације о резултатима његових сродника и потомака.

Селекција, геномске технике, хибридизација и вјештачко осјемењавање кључни су за унапређење генетског потенцијала и оптимизацију производње у свињарству.

5.2. Методе селекције свиња

Селекција свиња представља процес планског и систематског бирања родитеља наредних генерација свиња, који према својим производним способностима одговарају захтјевима узгајивача - сточара и захтјевима тржишта, односно потрошача, у складу са узгојним програмом и постављеним општим и специфичним циљевима селекције.

Предуслов за спровођење метода селекције свиња јесте успостављање функционалног и јединственог система матичне евиденције у свињарству и уматичавање приплодних грла. Успостављање овог система дефинисано је Правилником о начину вођења матичних књига и узгојних регистара, заједно са прописаним обрасцима за приплодна грла.

У обзир се најчешће узима већи број економски важних производних особина свиња, као што су плодност, прираст, меснатост и сличне особине. Континуираним побољшањем производних способности свиња повећава се економичност производње.

У свињарству се користе сљедеће методе селекције:

- тандем селекција,
- независни ниво одабирања,
- метода селекцијских индекса,
- селекција према BLUP и другим методама.

Тандем селекција представља методу селекције којом се кроз неколико генерација врши селекција ради поправке

једне особине (нпр. прираста), а затим се кроз неколико наредних генерација врши селекција на неку другу особину (нпр. меснатост).

Селекција постављена на основу независног нивоа одабирања заснива се на постављању задатих вриједности појединих особина свиња у перформанс тесту, испод којих се грла не остављају за приплод (нпр. дневни прираст од 800 g, конверзија хране испод 2,5 kg за килограм прираста, дебљина леђне сланине испод 1,5 cm), при чему је неопходно да грло испуни све задате вриједности.

Метода селекцијских индекса заснива се на успостављању селекцијског индекса као вриједности која дефинише линеарну комбинацију економски важних особина (односно тзв. агрегатни генотип, који у себи садржи циљне вриједности одабраних производних особина). У састав селекцијског индекса улазе властите особине, особине сродника и потомака с циљем да се у агрегатном генотипу грла обједине све циљне особине, при чему је њихов појединачни удио у укупном генотипу различит, у складу са њиховом важношћу за постављене селекцијске циљеве, а може се мијењати у складу са измјенама узгојног циља и условима у којима се спроводи селекција.

Примјена селекцијских индекса за процјену узгојне вриједности грла има предност над тандем селекцијом и селекцијом постављеном на основу независног нивоа одабирања из неколико разлога, од којих треба издвојити:

- укупна узгојна вриједност, тј. агрегатни генотип, који у основи селекције према селекцијским индексима у себи садржи и позитивне и негативне ефекте гена за поједина својства,

- укупна оцјена узгојне вриједности према селекцијском индексу омогућава да се већим степеном изражености једних компензује мања израженост других особина,

- у обзир се узимају подаци о особинама предака, сродника и потомака, што доприноси поузданости процјене,

- приликом израчунавања селекцијског индекса у обзир се узима херитабилитет за циљне особине и корелацију између њих,

- у састав селекцијских индекса улазе одабране економски важне особине, а њиховим побољшањем побољшавају се и друге особине које су повезане са њима.

Рангирање грла према селекцијском индексу један је од кључних начина за остваривање бржег генетског напретка у свињарству, што је посебно важно када је у питању одабир нерастова за приплод.

Селекција према BLUP методи (Best Linear Unbiased Prediction - најбоље линеарно непристрасно предвиђање) има низ предности у односу на остале методе селекције јер омогућава да се приликом процјене узгојне вриједности грла у обзир узму и фактори који нису генетске природе и не могу бити предмет селекције, али могу да утичу на остваривање производних резултата (нпр. сезона, паритет или производни услови), чиме се повећава поузданост предвиђања резултата, односно поузданост или вјероватноћа преношења особина на потомство. Примјеном ове методе могуће је установити у којој мјери су промјене у особинама (тј. оствареним производним резултатима) свиња током времена настале усљед промјена у генотипу грла, а у којој мјери због утицаја спољашњих фактора (побољшање услова држања, исхране и слично). За примјену ове методе неопходно је располагати великим бројем информација о производним резултатима предака, сродника и потомака грла чија се процјена врши, као и о условима у којима су ти резултати остварени. Додатно ограничење примјене ове методе у затвореним популацијама свиња је то што током дужег времена може довести до повећања степена гађења у средству (инбридинга), те је стога неопходно стално пратити и контролисати степен сродства, те по потреби освјетавати крв.

6. МЈЕРЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЦИЉЕВА ИЗ УЗГОЈНОГ ПРОГРАМА

Основне мјере за спровођење циљева из узгојног програма у свињарству подразумевају низ активности усмје-

рених на побољшање генетског потенцијала, продуктивности и здравља свиња.

Основне мјере за спровођење циљева из узгојног програма које се примјењују у пракси су:

- селекција на основу генетских индекса (селекцијски индекси и коришћење BLUP методе), која укључује економски значајне особине као што су прираст, конверзија хране, репродуктивне особине, отпорност на болести и прецизну процјену генетске вриједности сваке јединке, што омогућава одабир најбољих јединки за узгој,

- контрола репродуктивних особина (плодност и величину легла) и примјена вјештачког осјемењавања да би се побољшала генетска варијабилност и квалитет потомства кроз увођење провјерених и високо продуктивних генетских линија,

- побољшање прираста и конверзије хране кроз исхрану прилагођену узгојном програму и производној категорији животиња, јер јединке са бољом конверзијом хране смањују трошкове производње и повећавају ефикасност узгоја,

- побољшање квалитета меса подразумијева спровођење селекције на основу особина које утичу на садржај масти, текстуру и боју меса,

- оптимизација услова држања и њега приплодних свиња, која подразумијева простор за кретање и удобност, контролу микроклиме, хигијенске услове и поштовање принципа добробити животиња,

- селекција на основу отпорности на болести, као и примјена биосигурносних мјера прилагођених потребама сваке фарме које ће смањити ризик од заразних болести, те редовна вакцинација и превентивни прегледи, као и примјена програма за контролу паразита и других здравствених ризика који утичу на продуктивност,

- увођење софтвера за електронско вођење евиденције о производним резултатима свиња, што омогућава праћење продуктивности и репродуктивних карактеристика сваке животиње, те континуирано праћење и ажурирање података у генетским базама да би се омогућила прецизна генетска евалуација и праћење напретка у остваривању узгојних циљева,

- организовање едукација за узгајиваче и раднике на тему савремених узгојних пракси, селекцијских метода и здравствене заштите, едукација о значају спровођења биосигурносних мјера и управљања инбридингом, као и о важности правилног вођења евиденција,

- сарадња са институцијама и генетским центрима који могу пружити техничку и научну подршку у реализацији узгојног програма, коришћење најновијих научних сазнања у селекцији, као и увоз генетског материјала врхунског квалитета с циљем побољшања домаћег генетског фонда.

Ове мјере осигуравају да узгојни програм у свињарству буде свеобухватан и ефикасан, омогућавајући дугорочно побољшање генетских карактеристика, продуктивности и укупног здравља стада.

7. ПРИМЈЕНА БИОТЕХНОЛОШКИХ МЕТОДА У СВИЊАРСТВУ

Примјеном различитих биотехнолошких метода у репродукцији свиња могуће је допринијети генетском унапређењу популације свиња, контроли заразних и других болести свиња, као и самој организацији свињарске производње.

Основна и најчешће коришћена биотехнолошка метода у репродукцији свиња је примјена вјештачког осјемењавања, којом се постиже брзо ширење пожељног генома на ширу популацију назимица и крмача, уз истовремено спречавање ширења болести које се могу пренијети сјеменом (јер се нерастови од којих се добија сјеме налазе под сталним здравственим надзором). Примјеном ове биотехнолошке методе, поред спречавања ширења полно преносивих болести, доприноси се и спречавању ширења других болести јер изостаје директни контакт нерастова са назимицама и крмачама. Такође, планском примјеном вјештачког осјемењавања доприноси се и рационалнијој употреби

нерастова у приплоду јер се од једног ејакулата произведе већи број доза сјемена, као и спречавању инцеста.

Од осталих биотехнолошких метода у репродукцији које се могу користити у свињарству треба издвојити ембриотрансфер (пренос ембриона) као методу усмјерену на генетско унапређење популације свиња, с циљем добијања приплодних грла, коју због компликованости процедура није оправдано примјењивати у комерцијалне сврхе. У комерцијалне сврхе, а с циљем рационалније употребе производних ресурса и праћења потреба тржишта, оправдано је користити хормонске и друге третмане у сврху индукције и синхронизације еструса и овулације, те индукције и синхронизације праћења како би се већи број назимица и крмача осјеменио и опрасио у одређеном периоду и омогућила квалитетнија организација рада на фармама.

8. МЈЕРЕ ЗА ШИРЕЊЕ ГЕНЕТСКОГ НАПРЕТКА

Ширење генетског напретка у свињарству зависи од ефикасног спровођења узгојно-селекцијских мјера на нивоу одгајивачких организација и самих узгајивача. Одгајивачке организације имају кључну улогу у стварању и одржавању генетског потенцијала унутар популације, док узгајивачи те мјере спроводе у пракси на својим фармама.

На нивоу одгајивачких организација спроводе се следеће мјере:

- одгајивачке организације развијају и спроводе узгојне програме, успостављају и надгледају информациони систем за прикупљање података о перформансама свиња у складу са јасно дефинисаним селекцијским критеријумима, као и евидентирање производних и репродуктивних података за више фарми које су у саставу одгајивачке организације,

- коришћење специјализованог софтвера и генетских програма за процјену генетске вриједности приплодних грла на основу података са фарми, укључујући BLUP анализу и коришћење селекцијских индекса, како би се идентификовале јединке са највећим генетским потенцијалом,

- обезбјеђење висококвалитетног генетског материјала (назимица) кроз производњу и дистрибуцију сјемена провјерених и високопродуктивних нерастова, који су генетски оцијењени и одабрани у складу са постављеним узгојним циљевима, те увођење нових генетских линија са доказаним перформансама, чиме се побољшава генетска разноврсност и убрзава генетски напредак популације,

- одржавање и ажурирање база података о генетским карактеристикама, резултатима евалуације, сродничким везама и перформансама приплодних грла, те представљање резултата евалуација узгајивачима и омогућавање приступа информацијама о најбољим доступним генетским ресурсима,

- организовање семинара, обука и едукација за узгајиваче, са фокусом на правилну селекцију, управљање и методе узгоја, те промоција важности генетског напретка и добрих узгојних пракси за побољшање продуктивности и економичности узгоја.

На нивоу узгајивача, односно фарми спроводе се следеће мјере:

- узгајивачи примјењују селекцијске критеријуме и индексе који су дефинисани у узгојном програму како би у пракси одржали и побољшали генетски потенцијал свиња на својој фарми. Врши се селекција на основу прираста, плодности, квалитета меса и других економски важних особина ради очувања генетског напретка у популацији;

- набавка сјемена, нерастова и назимица из провјерених извора како би се обезбједила грла са високим генетским потенцијалом, те коришћење вјештачког осјемењавања висококвалитетним сјеменом, које је одабрано на основу генетске евалуације и процјене продуктивности;

- вођење детаљне евиденције о производним и репродуктивним перформансама приплодних грла (нпр. прираст, конверзија хране, број прасади по леглу), што омогућава узгајивачима да доносе одлуке засноване на поузданим информацијама, као и редовно ажурирање података и слање информација одгајивачким организацијама како би се

обезбиједила тачност евалуација и праћење генетског напретка;

- прилагођавање исхране и услова држања узгојним циљевима ради постизања оптималних перформанси и здравља свиња, те примјена биосигурносних мјера и побољшање хигијенских услова на фарми ради смањења учесталости болести и побољшања општег здравља, што доприноси успјешнијем генетском напредовању;

- узгајивачи примјењују мјере за контролу инбридинга, као што је избегавање парења блиских сродника, како би се спријечили генетски поремећаји и одржала генетска разноврсност, те коришћење евиденција о поријеклу како би се осигурало одржавање стабилне и здраве генетске популације.

Наведене мјере, спроведене на нивоу одгајивачких организација и узгајивача, кључне су за унапређење генетског напретка у свињарству и омогућавају дугорочно побољшање продуктивности, економичности и конкурентности у сектору.

9. ВОЂЕЊЕ МАТИЧНЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ И ИНФОРМАЦИОНИ СИСТЕМИ

Вођење матичне евиденције у свињарству подразумева систематско праћење свих релевантних података о свињама на фарми, као што су информације о поријеклу, здрављу, репродукцији, перформансама и другим битним факторима. Матична евиденција кључна је за добро управљање стадом јер омогућава оптимизацију селекције, праћење здравља и продуктивности свиња, као и максималну искоришћеност генетског потенцијала и реализацију основних и специфичних циљева производње. Укратко, матична евиденција има једну од кључних улога у успјешном спровођењу узгојног програма у свињарству. Примјена информационих система у свињарству значајно побољшава ефикасност, управљање подацима и одрживост производње. Савремени информациони системи омогућавају фармерима да управљају свим аспектима фарме свиња, од селекције и здравља до праћења производње и економских параметара, што утиче на доношење квалитетнијих одлука, оптимизацију употребе производних и других ресурса, смањење трошкова и повећање профитабилности.

10. ОБИЉЕЖАВАЊЕ СВИЊА

Обиљежавање представља основну зоотехничку мјеру у свињарству, а спроводи се кроз стављање одређених симбола, знакова или бројева на неки од дијелова тијела животиња, с циљем њихове поуздане и трајне идентификације. Неопходан предуслов за квалитетан и успјешан узгојно-селекцијски рад и праћење производних података јесте успостављање поузданог система идентификације и трајног обиљежавања свиња које су предмет селекције. Обиљежавање свиња је и обавеза прописана Законом о сточарству Републике Српске.

Постоје неколико метода означавања свиња које се могу користити у зависности од потреба узгојног програма, величине стада и расположивих ресурса, и то:

- ушне маркице су пластичне етикете које се причвршћују на ухо свиње, а на њима се налази јединствени идентификациони број. Предности овог начина обиљежавања су што се ушне маркице лако постављају и јефтине су, док су недостаци да се током времена могу лако изгубити или оштетити, посебно у интензивним условима држања;

- тетовирање свиња, најчешће на ушима или бутовима, врши се помоћу специјалног мастила и алата за тетовирање. Предности овог система обиљежавања су трајно обиљежавање које не може да се изгуби, поуздано је за дугорочне евиденције, а недостаци су да се теже види из даљине, док сам поступак тетовирања може бити непријатан за животињу;

- обиљежавање бојом или спрејом је привремена метода која се користи у ситуацијама када је потребно краткорочно означавање свиња, нпр. приликом премјештања или сортирања;

- уградња микрочипа испод коже свиње омогућава јединствено и трајно обиљежавање. Микрочип се скенира

читачем који приказује јединствени код животиње. Предности овог начина обиљежавања су трајност обиљежавања, поузданост и лако повезивање са базом података. Недостатак ове методе је што захтијева посебну опрему за читавање микрочипова, те трошкови, због чега се чешће користи у високоорганизованим узгојним програмима;

- ровашење је традиционална метода означавања која подразумева стављање роваша или малих засјека на одређеним дијеловима уха свиње. Различити облици и позиције роваша могу означавати различите информације, као што су број легла или редни број у оквиру легла;

- електронске ушне маркице су врста ушних маркица које садрже микрочип који се може прочитати електронским уређајем, омогућавајући дигитално праћење података. Предности су што се лако читавају електронским читачем и могу се повезати са системом за управљање подацима, а недостаци су што су скупље од обичних ушних маркица и захтијевају употребу електронских читача за приступ подацима;

- у неким системима узгоја користе се огрице или траке са идентификационим бројевима које се постављају око врата свиња. Предности су јер се лако постављају и замјењују, погодне су за визуелну идентификацију, а недостаци су јер се током времена могу изгубити или оштетити, посебно у условима слободног држања.

Свака од ових метода има своје предности и недостатке, а избор одговарајуће методе зависи од величине фарме, доступног буџета и захтјева узгојног програма. У пракси се често комбинују различите методе како би се обезбиједила трајна и поуздана идентификација свиња у оквиру фарме или одгајивачке организације.

11. МЈЕРЕ ЗА ЕКОНОМИЧНУ ПРОИЗВОДЊУ И ЕФИКАСНО СПРОВОЂЕЊЕ УЗГОЈНОГ ПРОГРАМА

Мјере за економичну производњу и ефикасну имплементацију Програма узгоја свиња у Републици Српској за период 2025-2029. године треба да буду свеобухватне и интегрисане, усмјерене на унапређење свињарске производње кроз модернизацију инфраструктуре, унапређење генетике, едукацију фармера, стимулисање производње кроз ефикасне мјере подршке, подизање здравственог статуса фарми на виши ниво, увођење биосигурносних мјера на фармама, повећање продуктивности и конкурентности на тржишту. Спровођењем ових мјера може се обезбиједити дугорочна одрживост и раст свињарске производње, као и задовољити потребе снабдијевања тржишта квалитетним и сигурним производима.

Селекцију и унапређење генетике постојеће популације свиња неопходно је спроводити плански и континуирано, у складу са овим узгојним програмом, са акцентом на побољшање продуктивности (меснатост, раст и развој), узимајући у обзир и здравствено стање свиња, односно селекцију на отпорност на болести.

Једна од мјера за економичну производњу и ефикасно спровођење овог узгојног програма је и инвестирање у набавку аутоматизованих система за исхрану на фармама, који ће омогућити прецизно дозирање хране, што ће повећати ефикасност и смањити губитке хране, чиме ће се обезбиједити уштеда значајних средстава. На сличан начин, реализацији овог узгојног програма треба да помогне и инвестирање у инфраструктуру, које подразумева модернизацију постојећих фарми, изградњу нових објеката са напредним технолошким рјешењима која побољшавају радне услове и смањују трошкове производње, као што су модерни системи за хлађење, гријање и аутоматизоване системе за пријем и складиштење хране.

Додатни елемент који треба да подржи свињарску производњу и допринесе реализацији циљева из овог узгојног програма је и успостављање функционалног система надзора над здрављем свиња, кроз спровођење редовних вакцинација свиња против економски значајних и других болести, као и континуирана дијагностичка испитивања на заразне и друге болести с циљем превентивног дјеловања, како би се минимизирали губици у производњи.

Уз наведене мјере, које се спроводе на самим фармама, за економичну производњу у свињарству и ефикасно спровођење овог узгојног програма неопходно је и организовање семинара за едукацију фармера, оснивање радионица за примјену савремених технологија у узгоју свиња, као и подстицање комуникације и сарадње између фармера, пружање финансијских подстицаја и субвенција фармерима који улажу у модернизацију фарми, набавку савремене опреме, квалитетне генетике и унапређење система здравствене заштите и биосигурносних мјера на фармама, развој стратегија које ће омогућити свињарској индустрији повећање конкурентности прије свега на домаћем тржишту, развој брендова и улагања у маркетинг стратегије која ће бити усмјерена на квалитет и поријекло производа, као и инвестирање у технологије које ће повећати енергетску ефикасност на фармама, као што су соларни панели, инсталација топлотних пумпи и система за коришћење био-гаса.

Континуираним спровођењем наведених мјера створиће се чврсти основи за успјешно спровођење Програма узгоја свиња у Републици Српској, а истовремено ће се осигурати дугорочни услови за одрживу и рентабилну производњу.

12. РАЗМЈЕНА ПОДАТАКА И ОБЈАВЉИВАЊЕ РЕЗУЛТАТА

Размјена и дистрибуција података о бројном стању, производним и другим особинама свиња у Републици Српској одвијаће се између учесника у спровођењу овог узгојног програма, и то фарми свиња, узгајивачких организација и Министарства, као надлежне институције за спровођење узгојног програма и верификацију педигреа за приплодна грла. Уз наведене учеснике, у спровођењу узгојног програма учествоваће стручна лица из области селекције и репродукције, удружења свињогојаца и прерађивачка индустрија.

Основни ниво прикупљања података о производним и другим особинама свиња (тј. контроли производности) одвијаће се на фармама свиња од стране узгајивача, тј. фармера, попуњавањем предвиђених образаца за унос података. Такође, уз ове податке водиће се евиденција којим сјеменом су назимце/крмаче осемењене (тј. да ли потиче из регистрованог репроцентра, што би се доказивало фактуром за сјеме, односно увјерењем о поријеклу или педигреу нераста) као основа за обрачун подстицаја за уматичена грла. У прикупљању ових података учествоваће савјетодавна служба Министарства, удружења свињогојаца, као и стручна лица из области селекције и репродукције свиња, како би помогли фармерима у вођењу основне евиденције и слању евидентираних података узгајивачкој организацији.

Обрада достављених података вршиће се на нивоу узгајивачке организације уношењем података са фарми у програм за обраду података, из којег ће на основу производних и података о поријеклу грла бити могуће креирати педигре. За овај ниво биће потребни и подаци из репроцентара за производњу сјемена нерастова који ће се прикупљати по моделу који се користи на фармама.

На крају процеса, на основу обрађених података, Министарство треба да верификује податке из педигреа, који би био основа за остваривање права на подстицаје за приплодна грла (уматичене крмаче и нерастове), али и за остваривање права на подстицаје за товљенике који потичу од тих грла.

Повратна информација о резултатима обраде и анализе прикупљених података, с циљем усмјеравања даљег узгојно-селекционог рада према фармерима, ићи ће у супротном смјеру, са нивоа Министарства на ниво узгајивачке организације, а затим на ниво савјетодавне службе и до фармера, како би им се сугерисало шта остаје у приплоду, а шта не. Такође, налог да се неки нераст задржи у приплоду или не (а на основу резултата са терена, из примјене сјемена) иде према репроцентрима, истим путем.

Узгајивачка организација, овлашћена од стране Министарства за вођење података и спровођење узгојног програма, најкасније до краја првог квартала текуће године доставља Министарству извјештај о спровођењу узгојног програма за претходну календарску годину.

13. ПРЕЛАЗНА И ЗАВРШНА ОДРЕДБА

У року од 90 дана од ступања на снагу овог узгојног програма организације узгоја дужне су да ускладе своје програме са одредбама овог узгојног програма.

Овај узгојни програм ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 12.03.2-330-129/25
3. фебруара 2025. године
Бања Лука

Министар,
Др Саво Минић, с.р.

310

На основу члана 19. став 6. Закона о заштити од насиља у породици (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 102/12, 108/13, 82/15 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 115/18, 11/21, 15/22, 56/22, 132/22 и 90/23) и члана 10. Правилника о начину додјеле средстава сигурним кућама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 62/13 и 11/17), министар породице, омладине и спорта доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Утврђује се цијена збрињавања жртава насиља у породици у сигурној кући у висини од 2.876,00 КМ на мјесечном нивоу.

2. По потреби ће се извршити усклађивање цијене услуга сигурне куће са оперативним буџетом Републике Српске.

3. Овим рјешењем ставља се ван снаге Рјешење број: 20.05/401-304/24, од 29.1.2024. године (“Службени гласник Републике Српске”, број 12/24).

4. Ово рјешење ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 20.05/401-431/25
3. фебруара 2025. године
Бања Лука

Министар,
Селма Чабрић, с.р.

311

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18) и члана 35. став 7, а у вези са чланом 38. став 1. Закона о библиотечко-информационој дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/16 и 62/18), у поступку разрјешења чланова Управног одбора ЈУ Народна библиотека Шипово, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПРЕСТАЈКУ ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВИМА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ШИПОВО

1. Престаје дужност члановима Управног одбора ЈУ Народна библиотека Шипово због истека мандата, у следећем саставу:

- 1) Петар Блажевић,
- 2) Жељко Гроздић и
- 3) Ведрана Лето.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 07.06/620-13/25
3. фебруара 2025. године
Бања Лука

Министар,
Жељка Стојичић, с.р.

312

Министар просвјете и културе, на основу члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 115/18, 111/21, 15/22, 56/22, 132/22 и 90/23) и члана 35. став (7), а у вези са чланом 38. став (4) Закона о библиотечко-информационој дјелатности